

ZÁBAVA

Slavné duo detektivkářů **LARS KEPLER** změnilo značku. A vysvětluje proč

Když píšeme, pěkně to mezi námi jiskří

JANA PODSKALSKÁ

Lars Kepler, značka, která úspěšně prodává severské detektivky. Loni na podzim se manželský pár Alexandra Coelho a Alexander Ahndorilovi rozhodl udělat střih. A dali si nový pseudonym vycházející částečně z jejich jmen: Alex Ahndoril. Není tak zvučný, ale úspěšní autoři žádaných detektivek jsou navýsost spokojeni. „Souznívá to s naší potřebou změnit na čas styl psaní,“ říkají manželé.

Jak se v kůži Alexe Ahndorila po půl roce cítíte? Přinesl vám novou energii a nestýská se vám po Larsu Keplerovi?

Alexandra: Ne. Energii nám to opravdu přineslo. Hledali jsme něco trochu jiného a našli whodunit – stejný žánr, nicméně lehčí. Příběh, pro nějž je typické, že čtenář má k dispozici prakticky stejné indicie jako detektiv, v našem případě Julia Stark, a může se teoreticky vzato dobrat rozuzlení sám. Díky tomu, že může sledovat, jak se postavy chovají, co říkají a jaké jsou. Série Klíč je také lehčím čtením, není tak temná a krvavá jako příběhy s detektivem Joonou Linnem. I proto jsme zvolili nový pseudonym, jako určitý start něčeho nového.

Alexander: Příběh se točí kolem Julie Stark, postavy, která si nás našla. Skrze ni

vyprávíme jiný příběh a jiným způsobem, je v něm více dialogů a je možná tradičtější – ostatně základy žánru whodunit postavila kdysi Agatha Christie. Neznamená to ale, že chceme s Joonym skončit. Máme ho rádi, nedávno jsme dokončili další knihu z této série. Ale potřebovali jsme to temno předchozích knih nějak vyvážit – i kvůli sobě.

Už jste se moc báli?

Alexander: Upřímně, někdy to tak bylo. Prostě jsme potřebovali změnu. A whodunitka nám přišla jako dobrý nápad. Jsou to teď takové dva světy existující nerušeně vedle sebe – jeden temný, druhý lehčí, bohatší o dedukci.

Jak to vzali vaši fanoušci? Nechybí jim temno, které bylo pro vaše příběhy typické?

Alexandra: Někteří to přijali jako milou změnu. Ale to víte – ti, kteří vyhledávají jen drsné detektivky, ti budou asi zklamáni.

Proč jste situovali ve druhé knize děj do divadelního zákulisí? Inspirovala vás vlastní zkušenost s divadlem? Kniha se točí kolem Macbetha.

Alexandra: Divadlo je veřejné místo. Líbilo se nám, že jako běžní diváci vnímáme jen to, co se odehrává na scéně, vidíme herce, ale do zákulisí nevidíme. Je záhadné, plné různých chodbiček, koutů a speciálních míst. Přitom ne-

SLAVNÁ DVOJICE. Potřebovali jsme vybalancovat to temno, říkají manželé Ahndorilovi, kteří škrtili pseudonym Lars Kepler. Foto: Deník/Martin Divíšek

víte, jak je velké, co všechno skrývá, jaké tam panují vztahy, když skončí představení. Svět uzavřený sám pro sebe, který má vlastně dvě tváře.

Alexander: Oba máme s divadlem zkušenosti, Alex bývala herečkou, já píšu divadelní hry. Takže leccos o zákulisí víme. Macbeth se nám líbil jako temný příběh, který má leccos společného s hrdinkou, jež požádá Julii Stark, aby vypátrala jejího stalkera. Můžeme tu pracovat s ko-

mornějšími kulisami a menším počtem postav, je tu jedna mrtvola, jedno uzavřené místo. Místo dvaceti policajtů jediná vyšetřovatelka. Je to takové čistší, průhlednější.

Vždycky víte předem, kdo je viněn a jak se budou postavy přesně chovat?

Alexandra: Základní linka a samozřejmě pachatel musí být jasní od začátku. Už proto, že píšeme knihu spolu. Nemůžeme to měnit za pochodu.

Ale je pravda, že občas některé postavy začnou žít svým životem a sem tam něco oproti původnímu plánu lehce upravíme.

Píšete všechno společně? Nebo si rozdělujete úkoly?

Alexandra: Všechno společně.

Alexander: Neshodneme se jen výjimečně. Větší třenice jsme měli jen na samém začátku psaní, když jsme startovali první knihy pod značkou Lars Kepler.

Co na vaše konflikty funguje?

Alexandra: Mluvit o tom. Vysvětlit si argumenty, důvody, proč to každý z nás chce mít tak, a ne jinak. Proč se daná postava má chovat zrovna takhle. A vždycky jsme došli k společnému pohledu na věc.

Julia Stark je zatížená traumatem z minulosti, jež se týká létání. Proč zrovna tohle?

Alexandra: Ano, Julia zažila velkou katastrofu, která ji hluboce zranila. Ale zároveň ji přiměla prožívat určité věci s neobvyklou intenzitou, kdy se jako by na chvíli přenesla do jiného světa, úplně se vzdálila tomu reálnému. Myslím, že to řada z nás zná, ty okamžiky, kdy jsou vaše smysly extrémně zjitřené – například při nějakém hlubokém citovém otřesu nebo při autonehodě. A kdy se zastaví čas. Julii se tenhle stav od katastrofy pravidelně vrací. A pokud jde

o létání, no, je to téma, které mnozí z nás řeší. Já sama dost nerada létám a pokaždé se bojím, zvlášť když jsou turbulence. Tak jsme ho zakomponovali do příběhu, dává mu další znepokojivý rozměr.

První kniha se odehrávala na zámku, druhá v divadle. Kam umístíte Julii potřetí?

Alexandra: Na ostrov. Kde bydlí velmi bohaté a zlé dívky. Ale víc prozrazovat nechceme, teprve knihu píšeme. Chceme se v každém případě věnovat tenké hranici mezi emocemi a rozumem.

Patříte k neúspěšnějším autorům. Napadá vás, proč jste tak populární, čím si čtenáře získáváte?

Alexander: Asi je to naší posedlostí – v dobrém slova smyslu – thrillerem. Když píšeme, bývá mezi námi někdy až jiskřivé elektrické napětí, slyšíte jen cvakání klávesnice. Občas se do knihy tak ponoříme, že potřebujeme pauzu, musíme vstát, jít ven a zhluboka dýchat. Třeba se tahle atmosféra záračným způsobem přenáší i na čtenáře.

Hypnotizér je zfilmován. Nechystá se nějaká další adaptace vašich děl?

Alexandra: Chystá. Musím to zaklepat, aktuální trilogii Klíč chce natočit Netflix a o Joonu Linna má zájem Apple TV+. Držte nám palce, ať to klapne.

Šťastlivci prožijí první noc olympiády v Muzeu Orsay

ELIŠKA GÁFRIKOVÁ

Paříž – Ještě nikdo zde nenochoval a brzy už ani nocovat nebude. Pouze na jedinou noc se letos v červenci změní na hotelový pokoj místnost u velkých hodin pařížského Muzea Orsay. Konkrétně zde dvojice šťastlivců přespí z 26. na 27. července, tedy v termínu, kdy v Paříži začne letní olympiáda. Akci připravil u příležitosti zahájení her portál Airbnb nabízející ubytování. Nocležníky vylosuje.

Když šlo o rušné vlakové nádraží. První vlaky zde za-

stavily v roce 1900, kdy bylo nádraží otevřeno u příležitosti Světové výstavy v Paříži, a poté zde cestující denně mířili k vagonům ještě dalších čtyřicet let.

Když jako cestovní uzel do-sloužilo, nezchátralo ani jej nenahradila modernější budova. Pařížské nádraží Orsay se místo toho v polovině 80. let 20. století proměnilo ve vyhlášenou uměleckou galerii, která dodnes láká tisíce turistů.

V Muzeu Orsay, přestavěné nádražní hale, nyní lidé obdivují největší poklady impre-

Foto: Wikimedia Commons

sionismu. „Světlo proudící přes gigantické skleněné stropy omývá impresionist-

ká a postimpresionistická mistrovská díla, která lemují jeho stěny, včetně těch od

Cézanna, Moneta, Degase, Renoira, van Gogha a dalších,“ zmiňuje web Paris Pass.

A právě v tomto nádherném prostoru, konkrétně v místnosti u jedné ze dvou obřích hodin, které dominují průčelí budovy, v zahajovací noc letošní letní olympiády v Paříži přespí dva vylosovaní šťastlivci.

Možnost připravil ve spolupráci s pořadateli olympiády portál Airbnb. Vylosovaná dvojice v muzeu přespí v noci z 26. na 27. července. „Z balkonu pokoje, který ční nad Seinou, budou tito dva

cestovatelé moct sledovat zahajovací olympijský ceremoniál,“ podotýká Smithsonian Magazine.

Přespání v jedinečném prostoru a nejlepší výhled na zahajovací ceremoniál nebudou jedinými zážitky, které si dvojice šťastlivců z Paříže odnese. „Hosté si užijí i soukromou prohlídku rozsáhlé sbírky impresionistického a postimpresionistického umění v Muzeu Orsay a také gurmánskou večeři, která nabídne to nejlepší z francouzské kuchyně,“ píše web Mezinárodního olympijského výboru.

ALICE COOPER

17. 6. 2024
PARDUBICE
ENTERIA ARENA

VSTUPENKY:
LIVENATION.CZ • TICKETMASTER.CZ • TICKETPORTAL.CZ

SCOPRIA.CZ | TICKETMASTER.CZ | IONES.CZ | LIVENATION.CZ | TICKETPORTAL.CZ